

Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentoinnin apuväline eikä sillä ole oikeudellista vaikutusta. Unionin toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä. Säädösten todistusvoimaiset versiot on johdanto-osineen julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä ja ne ovat saatavana EUR-Lexissä. Näihin virallisiin teksteihin pääsee suoraan tästä asiakirjasta siihen upotettujen linkkien kautta.

► **B**

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 1466/97,

annettu 7 päivänä heinäkuuta 1997,

julkisyhteisöjen rahoitusaseman valvonnan sekä talouspolitiikan valvonnan ja yhteensovittamisen tehostamisesta

(EYVL L 209, 2.8.1997, s. 1)

sellaisena kuin se on muutettuna seuraavilla:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
► <u>M1</u>	Neuvoston asetus (EY) N:o 1055/2005, annettu 27 päivänä kesäkuuta 2005	L 174	1	7.7.2005
► <u>M2</u>	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1175/2011, annettu 16 päivänä marraskuuta 2011	L 306	12	23.11.2011

▼B

**NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 1466/97,
annettu 7 päivänä heinäkuuta 1997,
julkisyhteisöjen rahoitusaseman valvonnan sekä talouspolitiikan
valvonnan ja yhteensovittamisen tehostamisesta**

1 JAKSO

TARKOITUS JA MÄÄRITELMÄT

▼M2*1 artikla*

Tällä asetuksella vahvistetaan säännökset, jotka koskevat vakausohjelmien ja lähentymisohjelmien sisältöä, esittämistä, arviointia ja seuranta osana monenvälistä valvontaa, jota neuvosto ja komissio suorittavat estääkseen aikaisessa vaiheessa julkisyhteisöjen liiallisten alijäämien syntymisen ja edistääkseen talouspolitiikan valvontaa ja yhteensovittamista sekä tukemalla näin kasvua ja työllisyyttä koskevien unionin tavoitteiden saavuttamista.

2 artikla

Tässä asetuksessa

- a) ”osallistuvilla jäsenvaltioilla” tarkoitetaan niitä jäsenvaltioita, joiden rahayksikkö on euro;
- b) ”muilla kuin osallistuvilla jäsenvaltioilla” tarkoitetaan niitä jäsenvaltioita, joiden rahayksikkö on jokin muu kuin euro.

1 -A JAKSO

**TALOUSPOLITIIKAN KOORDINOINNIN EUROOPPALAINEN
OHJAUSJAKSO**

2 -a artikla

1. Turvatakseen jäsenvaltioiden talouspolitiikan tiiviimmän yhteensovittamisen ja niiden taloudellisen suorituskyvyn jatkuvan lähentymisen neuvosto suorittaa monenvälistä valvontaa olennaisena osana talouspolitiikan koordinoinnin eurooppalaista ohjausjaksoa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen, jäljempänä ”perussopimus”, tavoitteiden ja vaatimusten mukaisesti.

2. Eurooppalainen ohjausjakso sisältää seuraavaa:

- a) jäsenvaltioiden ja unionin talouspolitiikan laajojen suuntaviivojen laatiminen ja täytäntöönpanon valvonta perussopimuksen 121 artiklan 2 kohdan mukaisesti;
- b) niiden työllisyyden suuntaviivojen laatiminen ja täytäntöönpanon tarkastelu, jotka jäsenvaltioiden on otettava huomioon perussopimuksen 148 artiklan 2 kohdan mukaisesti (työllisyyden suuntaviivat);
- c) jäsenvaltioiden vakaus- ja lähentymisohjelmien esittäminen ja arviointi tämän asetuksen mukaisesti;

▼ M2

d) jäsenvaltioiden sellaisten kansallisten uudistusohjelmien esittäminen ja arviointi, joilla tuetaan kasvua ja työllisyyttä koskevaa unionin strategiaa ja jotka on laadittu a ja b alakohdassa esitettyjen suuntaviivojen mukaisesti sekä komission ja Eurooppa-neuvoston vuosittaisen valvontajakson alussa jäsenvaltioille antamien yleisten ohjeiden mukaisesti;

e) valvontatoimet makrotalouden epätasapainon ehkäisemiseksi ja korjaamiseksi makrotalouden epätasapainon ehkäisemisestä ja korjauksesta 16 päivänä marraskuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1176/2011 mukaisesti ⁽¹⁾.

3. Neuvosto antaa eurooppalaisen ohjausjakson aikana pääsääntöisesti näiden ohjelmien arvioinnin jälkeen ja komission suositusten perusteella jäsenvaltioille ohjausta käyttäen täysimääräisesti perussopimuksen 121 ja 148 artiklassa, tässä asetuksessa sekä asetuksessa (EU) No 1176/2011, esitettyjä oikeudellisia välineitä, jotta annettaisiin oikea-aikaisia ja yhtenäisiä ohjeita makrotalouden ja finanssipolitiikan sekä rakennepolitiikan toimintapoliittisista tavoitteista.

Jäsenvaltiot ottavat niille annetun ohjauksen asianmukaisesti huomioon talous-, työllisyys- ja budjettipolitiikkansa kehittämisessä ennen keskeisten päätösten tekemistä seuraavien vuosien kansallisista talousarvioistaan. Komission olisi valvottava edistymistä.

Jos jäsenvaltio ei toimi saamansa ohjauksen mukaisesti,

a) sille voidaan antaa lisäsuosituksia tiettyjen toimien toteuttamiseksi;

b) komissio voi antaa sille varoituksen perussopimuksen 121 artiklan 4 kohdan mukaisesti;

c) voidaan ryhtyä toimiin tämän asetuksen, asetuksen (EY) N:o 1467/97 tai asetuksen (EU) N:o 1176/2011 mukaisesti.

Toimien toteuttaminen edellyttää komission suorittamaa lisävalvontaa ja saattaa sisältää asetuksen -11 artiklassa tarkoitettuja valvontakäyntejä.

4. Euroopan parlamentti osallistuu eurooppalaiseen ohjausjaksoon asianmukaisesti etenkin tämän asetuksen 2 -a b artiklan mukaisesti toteutetun taloudellisen vuoropuhelun kautta päätöksiin liittyvän avoimuuden, omavastuullisuuden ja vastuuvollisuuden parantamiseksi. Talous- ja rahoituskomiteaa, talouspoliittista komiteaa, työllisyyskomiteaa ja sosiaalisen suojelun komiteaa kuullaan eurooppalaisen ohjausjakson puitteissa tarvittaessa. Asianomaisia sidosryhmiä ja erityisesti työmarkkinaosapuolia kuullaan eurooppalaisen ohjausjakson puitteissa tarvittaessa pääasiallisista toimintapoliittisista kysymyksistä perussopimuksen määräysten sekä kansallisten lakisäätöiden ja poliittisten järjestelyjen mukaisesti.

⁽¹⁾ EUVL L 306, 23.11.2011, s. 25.

▼ M2

Neuvoston puheenjohtaja ja komission puheenjohtaja sekä mahdollisesti euroryhmän puheenjohtaja antavat perussopimuksen 121 artiklan mukaisesti Euroopan parlamentille ja Eurooppa-neuvostolle vuosittain kertomuksen monenvälisen valvonnan tuloksista. Näiden kertomusten olisi oltava osa tämän asetuksen 2 -a b artiklassa tarkoitettua taloudellista vuoropuhelua.

1 -A a JAKSO

TALOUDELLINEN VUOROPUHELU*2 -a b artikla*

1. Unionin toimielinten ja erityisesti Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission vuoropuhelun tehostamiseksi ja avoimuuden ja vastuuvollisuuden lisäämiseksi Euroopan parlamentin asiasta vastaava valiokunta voi kutsua neuvoston puheenjohtajan, komission ja mahdollisesti Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan tai euroryhmän puheenjohtajan valiokuntaan keskustelemaan

- a) neuvoston perussopimuksen 121 artiklan 2 kohdan mukaisesti valiokunnalle toimittamista talouspolitiikan laajoja suuntaviivoja koskevista tiedoista;
- b) komission jäsenvaltioille vuosittaisen valvontajakson alussa antamista yleisistä ohjeista;
- c) Eurooppa-neuvoston mahdollisesti tekemistä päätelmistä, jotka koskevat talouspolitiikan linjauksia eurooppalaisen ohjausjakson yhteydessä;
- d) tämän asetuksen mukaisesti suoritettun monenvälisen valvonnan tuloksista;
- e) Eurooppa-neuvoston mahdollisesti tekemistä päätelmistä, jotka koskevat monenvälisen valvonnan linjauksia ja tuloksia;
- f) monenvälisen valvonnan suorittamisen mahdollisesta arvioinnista eurooppalaisen ohjausjakson päätteeksi;
- g) neuvoston perussopimuksen 121 artiklan 4 kohdan mukaisesti jäsenvaltioille antamista suosituksista, kun kyse on merkittävästä poikkeamisesta, ja tämän asetuksen 6 artiklan 2 kohdassa ja 10 artiklan 2 kohdassa määritellystä neuvoston Eurooppa-neuvostolle laatimasta kertomuksesta.

2. Neuvoston edellytetään pääsääntöisesti noudattavan komission suosituksia ja ehdotuksia tai selittävän kantansa julkisesti.

3. Euroopan parlamentin asiasta vastaava valiokunta voi tarjota jäsenvaltioille, josta on annettu 6 artiklan 2 kohdan tai 10 artiklan 2 kohdan mukaisesti neuvoston suositus, tilaisuuden osallistua näkemystenvaihtoon.

▼ **M2**

4. Neuvosto ja komissio tiedottavat Euroopan parlamentille säännöllisesti tämän asetuksen soveltamisesta.

▼ **M1**

1 A JAKSO

JULKISTALouden KESKIPITKÄN AIKAVÄLIN TAVOITTEET▼ **M2***2 a artikla*

Kullakin jäsenvaltiolla on oltava rahoitusasemaansa koskeva eriytetty keskipitkän aikavälin tavoite. Nämä maakohtaiset julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoitteet voivat poiketa vaaditusta lähellä tasapainoa olevasta tai ylijäämäisestä rahoitusasemasta, mutta niillä on samalla taattava varmuusmarginaali suhteessa julkistalouden alijäämän viitearvoon, joka on 3 prosenttia suhteessa bruttokansantuotteeseen. Julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoitteilla on varmistettava julkistalouden kestävä kehitys tai nopea eteneminen kohti tällaista kestävää kehitystä ja samalla annettava finanssipoliittista liikkumavaraa, ottaen erityisesti huomioon tarve julkisiin investointeihin.

Nämä tekijät huomioon ottaen osallistuvien jäsenvaltioiden ja ERM2 -valuuttakurssimekanismiin osallistuvien jäsenvaltioiden maakohtaiset julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoitteet määritellään tietyllä vaihteluvälillä, jonka alarajana on -1 prosenttia bruttokansantuotteesta ja ylärajana julkistalouden tasapaino tai ylijäämä, ja joka on ilmaistu suhdannekorjattuna ja kertaluonteiset ja väliaikaiset toimenpiteet pois lukien.

Julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoitteet on tarkistettava kolmen vuoden välein. Jäsenvaltion julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoitetta voidaan edelleen tarkistaa sellaisen rakenneuudistuksen täytäntöönpanon yhteydessä, jolla on huomattava vaikutus julkistalouden kestävyteen.

Julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoitteen noudattamisen on sisällyttävä kansallisiin julkistalouden keskipitkän aikavälin kehyksiin jäsenvaltioiden julkisen talouden kehyksiä koskevista vaatimuksista annetun neuvoston direktiivin 2011/85/EU 8 päivänä marraskuuta 2011 IV luvun 5 artiklan mukaisesti ⁽¹⁾.

▼ **B**

2 JAKSO

VAKAUSOHJELMAT*3 artikla*▼ **M2**

1. Kaikkien osallistuvien jäsenvaltioiden on toimitettava neuvostolle ja komissiolle säännöllisin väliajoin perussopimuksen 121 artiklan mukaista monenvälistä valvontaa varten tarvittavat tiedot vakausohjelman muodossa; ohjelma on olennainen perusta hintavakautta edistävälle julkistalouden kestävyydelle ja työpaikkoja luovalle voimakkaalle kestäväälle kasvulle.

▼ **B**

2. Vakausohjelmassa on esitettävä seuraavat tiedot:

⁽¹⁾ EUVL L 306, 23.11.2011, s. 25.

▼ M2

- a) julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoite ja sopeuttamisura, joka tähtää tavoitteeksi asetettuun julkistalouden keskipitkän aikavälin rahoitusasemaan prosenttiosuutena suhteessa bruttokansantuotteen, julkistalouden velkasuhteen arvioitu kehitysura, julkisten menojen suunniteltu kasvu-ura, mukaan luettuina kiinteän pääoman bruttomuodostusta varten myönnettyt vastaavat resurssit, erityisesti ottaen huomioon ehdot ja kriteerit 5 artiklan 1 kohdan mukaiselle menojen kasvun määrittelylle, julkisten tulojen suunniteltu kasvu-ura politiikan säilyessä muuttumattomana ja määrällinen esitys suunnitelluista harkinnanvaraisista tulopuolen toimenpiteistä,
- a a) tiedot väestön ikääntymisestä aiheutuvista epäsuorista vastuista sekä vastuusitoumuksista, kuten julkiset takaukset, joilla saattaa olla suuri vaikutus julkistalouden rahoitusasemaan,
- a b) tiedot vakausohjelman johdonmukaisuudesta talouspolitiikan laajojen suuntaviivojen ja kansallisen uudistusohjelman kanssa,
- b) keskeiset oletukset talouden arvioidusta kehityksestä sekä muista merkittävistä taloudellisista muuttujista, jotka vaikuttavat vakausohjelman menestykselliseen toteuttamiseen, kuten julkistalouden investointimenot, bruttokansantuotteen reaalikasvu, työllisyys ja inflaatio,
- c) määrällinen arviointi budjetti- ja muista talouspoliittisista toimenpiteistä, joita toteutetaan tai joita on ehdotettu ohjelman tavoitteiden saavuttamiseksi, mukaan lukien kustannushyötyanalyysi suurista rakenneuudistuksista, joilla on välittömiä pitkän aikavälin myönteisiä talousarviovaikutuksia, mukaan lukien potentiaalisen kestävä kasvun paraneminen,

▼ B

- d) selvitys siitä, miten muutokset keskeisissä taloutta koskevissa oletuksissa vaikuttaisivat julkisyhteisöjen rahoitus- ja velka-asemaan,

▼ M1

- e) soveltuvin osin, syyt poikkeamiselle vaaditusta sopeuttamisurasta, joka tähtää julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoitteeseen.

▼ M2

2 a. Vakausohjelman suunnittelun on perustuttava makrotalouden ja finanssipolitiikan kaikkein todennäköisimpään skenaarioon tai varovaisempaan skenaarioon. Makrotaloutta ja julkista taloutta koskevia ennusteita verrataan komission ja tarvittaessa muiden riippumattomien elinten tuoreimpiin ennusteisiin. Merkittävät erot valitun makrotalouden ja finanssipolitiikan skenaarion ja komission ennusteen välillä on kuvattava perusteluineen erityisesti, jos ulkoiset oletukset kasvutasosta eroavat merkittävästi komission ennusteissa esitetyistä arvoista.

Edellä olevan 2 kohdan a, a a, b, c ja d alakohtaan sisältyvien tietojen tarkka luonne esitetään komission yhdessä jäsenvaltioiden kanssa vahvistamassa yhdenmukaistetussa kehityksessä.

▼ M2

3. Edellä 2 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettut tiedot julkistalouden rahoitusasemaa ja velkasuhdetta koskevista kehitysurista, julkisten menojen kasvusta, julkisten tulojen suunnittelusta kasvu-urasta politiikan säilyessä muuttumattomana, määrällisesti asianmukaisesti esitetyistä suunnitelluista tulopuolen harkinnanvaraisista toimenpiteistä ja keskeisistä taloutta koskevista oletuksista on ilmaistava vuositasolla, ja niiden on käsitettävä edellisen ja kuluvan vuoden lisäksi vähintään kolme seuraavaa vuotta.

4. Kukin ohjelma sisältää tietoa statuksestaan kansallisessa menettelyssä ja etenkin siitä, esitettiinkö ohjelma kansalliselle parlamentille, oliko kansallisella parlamentilla mahdollisuus keskustella edellistä ohjelmaa koskevasta neuvoston lausunnosta tai tarvittaessa suosituksista tai varoituksista ja onko ohjelma hyväksytty parlamentissa.

4 artikla

1. Lähentymisohjelmat on toimitettava vuosittain huhtikuussa, mieluiten huhtikuun puoleenväliin mennessä ja viimeistään 30 päivänä huhtikuuta.

2. Jäsenvaltioiden on julkistettava vakausohjelmansa.

5 artikla

1. Komission ja talous- ja rahoituskomitean arvioiden perusteella neuvosto tutkii osana perussopimuksen 121 artiklassa tarkoitettua monenvälistä valvontaa kyseisten jäsenvaltioiden vakausohjelmissaan esittämien julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoitteet, arvioi, ovatko ohjelman perustana olevat taloutta koskevat oletukset uskottavia, onko julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoitteeseen tähtäävä sopeuttamisura asianmukainen – ottaen huomioon myös velkasuhdetta koskevan kehitysuran – ja ovatko toteutettavat tai ehdotetut toimenpiteet kyseisen sopeuttamisuran noudattamiseksi riittäviä julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoitteen saavuttamiseksi suhdannekierron aikana.

Arvioidessaan julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoitteeseen tähtäävää sopeuttamisuraa neuvosto ja komissio tutkivat, pyrkiikö kyseinen jäsenvaltio parantamaan suhdannekorjattua rahoitusasemaansa, pois lukien kertaluonteiset ja muut väliaikaiset toimenpiteet, vuosittain tavalla, joka on tarkoituksenmukainen julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoitteen saavuttamiseksi, ja käyttämällä vertailuarvona 0,5:tä prosenttia suhteessa bruttokansantuotteeseen. Jos jäsenvaltion velkataso on yli 60 prosenttia suhteessa bruttokansantuotteeseen tai jos sen yleiseen velanhoidokykyyn kohdistuu huomattavia riskejä, neuvosto ja komissio tutkivat, onko suhdannekorjatun rahoitusaseman vuotuinen parannus, pois lukien kertaluonteiset ja muut väliaikaiset toimenpiteet, yli 0,5 prosenttia suhteessa bruttokansantuotteeseen. Neuvosto ja komissio ottavat huomioon, toteutetaanko sopeutustoimia enemmän taloudellisesti hyvinä aikoina, kun taas taloudellisesti huonoina aikoina sopeutustoimia saatetaan puolestaan toteuttaa rajoitetummin. Erityisesti otetaan huomioon odottamattomat tulot ja tulovajeet.

▼ M2

Sitä, onko julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoitteen saavuttamisessa edistytty riittävästi, arvioidaan rakenteellista rahoitusasemaa viitearvona käytettävän kokonaisarvion perusteella, johon sisältyy analyysi menoista, joista on vähennetty harkinnanvaraiset tulopuolen toimenpiteet. Tämän vuoksi neuvosto ja komissio arvioivat, onko julkisten menojen kasvu-ura yhdistettynä tulopuolella toteutettavien tai suunniteltujen toimenpiteiden vaikutukseen seuraavien ehtojen mukaista:

- a) jos jäsenvaltio on jo saavuttanut julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoitteen, menojen vuotuinen kasvu ei ylitä bruttokansantuotteen keskipitkän aikavälin potentiaalisen kasvun viitearvoa, paitsi jos ylitys korvataan harkinnanvaraisilla tulopuolen toimenpiteillä;
- b) jos jäsenvaltio ei ole vielä saavuttanut julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoitetta, menojen vuotuinen kasvu ei ylitä tasoa, joka on alle bruttokansantuotteen keskipitkän aikavälin potentiaalisen kasvun viitearvon, paitsi jos ylitys korvataan harkinnanvaraisilla tulopuolen toimenpiteillä. Julkisten menojen kasvuvauhdin vajausta verrattuna bruttokansantuotteen keskipitkän aikavälin potentiaalisen kasvun viitearvoon määritellään niin, että varmistetaan tarkoituksenmukainen sopeutus kohti julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoitetta;
- c) jos jäsenvaltio ei ole vielä saavuttanut julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoitetta, julkisten tuloerien harkinnanvaraiset alennukset joko korvataan menojen vähennyksillä tai muiden julkisten tuloerien harkinnanvaraisella kasvattamisella taikka molemmilla.

Kokonaismenoihin eivät kuulu korkomenot, unionin ohjelmista aiheutuvat menot, jotka korvataan täysin unionin varoista saatavilla tuloilla, ja muut kuin harkinnanvaraiset muutokset työttömyysetuusmenoissa.

Menojen kasvua, joka ylittää keskipitkän aikavälin viitearvon, ei katsota vertailuarvon rikkomiseksi niiltä osin kuin se korvataan kokonaan lakisääteisillä tulojen lisäyksillä.

Bruttokansantuotteen potentiaalisen kasvun keskipitkän aikavälin viitearvo määritetään ennusteiden ja takautuvien arvioiden perusteella. Ennusteet päivitetään säännöllisin väliajoin. Komissio julkistaa ennusteiden sekä niistä saatavan bruttokansantuotteen potentiaalisen kasvun keskipitkän aikavälin viitearvon laskentamenetelmän.

Kun neuvosto määrittelee julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoitteen tähtäävää sopeuttamisuraa niiden jäsenvaltioiden osalta, jotka eivät ole vielä saavuttaneet kyseistä tavoitetta, ja sallii niiden jäsenvaltioiden, jotka ovat jo saavuttaneet kyseisen tavoitteen, poiketa siitä tilapäisesti, edellyttäen että säilytetään tarkoituksenmukainen varmuusmarginaali suhteessa alijäämän viitearvoon ja että rahoitusaseman odotetaan palaa- van ohjelmakauden aikana julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoitteen, neuvosto ja komissio ottavat huomioon myös sellaisten suurten rakenneuudistusten täytäntöönpanon, joilla on välittömiä pitkän aikavälin myönteisiä talousarviovaikutuksia, mukaan lukien kestävän potentiaalisen kasvun paraneminen, ja joilla sen vuoksi on todennettavissa oleva vaikutus julkisen talouden pitkän aikavälin kestävyYTEEN.

▼ M2

Erityistä huomiota kiinnitetään eläkeuudistuksiin, joilla otetaan käyttöön pakollisen täysin rahastoivan pilarin sisältävä monipilarinen järjestelmä. Näitä uudistuksia toteuttavien jäsenvaltioiden sallitaan poiketa niiden julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoitteeseen johtavalta sopeuttamisuralta tai itse keskipitkän aikavälin tavoitteesta siten, että poikkeama vastaa uudistuksen suoraa lisävaikutusta julkistalouden rahoitusasemaan, edellyttäen että säilytetään asianmukainen varmuusmarginaali suhteessa alijäämän viitearvoon.

Neuvosto ja komissio tutkivat myös, helpottaako vakausohjelma kestävän ja aidon lähentymisen saavuttamista euroalueella, talouspolitiikan kiinteämpää yhteensovittamista ja onko asianomaisen jäsenvaltion talouspolitiikka jäsenvaltioiden ja unionin talouspolitiikan laajojen suunta-
viivojen ja työllisyyden suuntaviivojen mukaista.

Jäsenvaltioiden voidaan sallia tilapäisesti poiketa kolmannessa alakohdassa tarkoitettulta julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoitteeseen tähtäävältä sopeuttamisuralta sellaisen epätavallisen tapahtuman vuoksi, johon kyseinen jäsenvaltio ei voi vaikuttaa ja jolla on merkittävää vaikutusta julkisen talouden rahoitusasemaan, tai euroalueen tai koko unionin talouden vakavassa taantumassa edellyttäen, että tämä ei vaaranna julkistalouden keskipitkän aikavälin kestävyyttä.

2. Neuvosto ja komissio tutkivat vakausohjelman viimeistään kolmen kuukauden kuluttua siitä, kun ohjelma on sille toimitettu. Komission suosituksesta ja talous- ja rahoituskomiteaa kuultuaan neuvosto antaa tarvittaessa lausunnon ohjelmasta. Jos neuvosto perussopimuksen 121 artiklan mukaisesti katsoo, että ohjelman tavoitteita ja sisältöä on lujitettava erityisesti julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoitteeseen tähtäävän sopeuttamisuran suhteen, neuvosto kehottaa antamassaan lausunnossa kyseistä jäsenvaltiota mukauttamaan ohjelmansa.

6 artikla

1. Osana perussopimuksen 121 artiklan 3 kohdan mukaista monenvälistä valvontaa neuvosto ja komissio seuraavat vakausohjelmien toteuttamista osallistuvien jäsenvaltioiden antamien tietojen sekä komission ja talous- ja rahoituskomitean arvioiden perusteella erityisesti havaitakseen toteutuneet tai ennakoituvat merkittävät poikkeamat julkisyhteisöjen rahoitusasemalle asetetusta julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoitteesta tai siihen tähtäävästä tarkoituksenmukaisesta sopeuttamisurasta.

2. Jos tämän asetuksen 5 artiklan 1 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettua julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoitteeseen johtavasta sopeuttamisurasta havaitaan poiketun merkittävästi, komissio antaa liiallisen alijäämän syntyminen estämiseksi asianomaiselle jäsenvaltiolle varoituksen perussopimuksen 121 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

Neuvosto tarkastelee tilannetta kuukauden kuluessa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua komission ennakkovaroituksen antamisesta ja antaa perussopimuksen 121 artiklan 4 kohdan mukaisesti komission suosituksen perusteella suosituksen tarvittaviksi toimiksi. Suosituksessa asetetaan korkeintaan viiden kuukauden määräaika poikkeuksen korjaamiseksi. Määräaika lyhennetään kolmeen kuukauteen, jos komissio varoitussaan katsoo, että tilanne on erityisen vakava ja vaatii kiireellisiä toimia. Komission ehdotuksesta neuvosto julkistaa suosituksen.

▼ M2

Asianomaisen jäsenvaltion on raportoitava neuvostolle kyseisen suosituksen perusteella toteutetuista toimista määräajassa, jonka neuvosto on asettanut perussopimuksen 121 artiklan 4 kohdan mukaisessa suosituksessa.

Jos asianomainen jäsenvaltio ei toteuta asianmukaisia toimia neuvoston suosituksen toisessa alakohdassa asetetun määräajan puitteissa, komissio suosittelee välittömästi neuvostolle, että se hyväksyy määräänemmistöllä päätöksen, jossa vahvistetaan, että tuloksellisia toimia ei ole toteutettu. Komissio voi samaan aikaan suositella neuvostolle tarkistetun suosituksen hyväksymistä tarvittavista toimista perussopimuksen 121 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

Jos neuvosto ei hyväksy komission suosituksesta päätöstä siitä, että tuloksellisia toimia ei ole toteutettu, ja jos asianomainen jäsenvaltio ei edelleenkään toteuta asianmukaisia toimia, komissio suosittelee kuukauden kuluttua aiemmasta suosituksestaan neuvostolle, että se hyväksyy päätöksen, jossa vahvistetaan, että tuloksellisia toimia ei ole toteutettu. Päätös katsotaan neuvoston hyväksymäksi, jollei neuvosto yksinkertaisella enemmistöllä päättä suosituksen hylkäämisestä kymmenen päivän kuluessa siitä, kun komissio on antanut sen. Komissio voi samaan aikaan suositella neuvostolle tarkistetun suosituksen hyväksymistä tarvittavista toimista perussopimuksen 121 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

Kun neuvosto tekee neljännessä ja viidennessä alakohdassa tarkoitettua noudattamatta jättämistä koskevan päätöksensä, vain osallistuvia jäsenvaltioita edustavat neuvoston jäsenet äänestävät, ja neuvosto tekee päätöksensä ottamatta lukuun sitä jäsenvaltiota edustavan neuvoston jäsenen ääntä, jota asia koskee.

Neuvosto antaa tehdyistä päätöksistä virallisen kertomuksen Eurooppa-neuvostolle.

3. Poikkeamista julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoitteesta tai siihen tähtäävältä tarkoituksenmukaiselta sopeuttamisuralta arvioidaan 5 artiklan 1 kohdassa määritellyn, rakenteellista rahoitusasemaa viitearvona käyttävän kokonaisarvion perusteella, johon sisältyy analyysi menoista, joista on vähennetty harkinnanvaraiset tulopuolen toimenpiteet.

Arvioitaessa, onko poikkeama merkittävä, käytetään erityisesti seuraavia perusteita:

- a) Jos jäsenvaltio ei ole saavuttanut julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoitetta, rakenteellisen rahoitusaseman muutosta arvioitaessa merkittävänä pidetään poikkeamaa, joka on vähintään 0,5 prosenttia suhteessa bruttokansantuotteeseen yhden vuoden aikana tai keskimäärin vähintään 0,25 prosenttia vuodessa suhteessa bruttokansantuotteeseen kahden peräkkäisen vuoden aikana;
- b) arvioitaessa muutoksia menoissa, joista on vähennetty harkinnanvaraiset tulopuolen toimenpiteet, onko kokonaisvaikutus julkistalouden rahoitusasemaan vähintään 0,5 prosenttia suhteessa bruttokansantuotteeseen yhden vuoden aikana tai kumulatiivisesti kahden peräkkäisen vuoden aikana.

Poikkeamaa menomuutoksissa ei pidetä merkittävänä, jos asianomainen jäsenvaltio on päässyt julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoitetta parempaan tulokseen ottaen huomioon merkittävien odottamattomien tulojen mahdollisuus ja jos vakausohjelmassa esitetyt talousarviosuunnitelmat eivät vaaranna tätä tavoitetta ohjelmakaudella.

▼ M2

Poikkeama voidaan myös jättää ottamatta huomioon, jos se johtuu sellaisesta epätavallisesta tapahtumasta, johon kyseinen jäsenvaltio ei voi vaikuttaa ja jolla on merkittävää vaikutusta julkisen talouden rahoitusasemaan, tai jos euroalueen tai koko unionin talous on vakavassa taantumassa edellyttäen, että tämä ei vaaranna julkistalouden keskipitkän aikavälin kestävyyttä.

▼ B

3 JAKSO

LÄHENTYMISOHJELMAT

*7 artikla***▼ M2**

1. Kaikkien muiden kuin osallistuvien jäsenvaltioiden on toimitettava neuvostolle ja komissiolle säännöllisin väliajoin perussopimuksen 121 artiklan mukaista monenvälistä valvontaa varten tarvittavat tiedot lähentymisohjelman muodossa; ohjelma on olennainen perusta hintavakautta, voimakasta kestävä kasvua ja työllisyyttä edistävälle julkistalouden kestävyydelle.

▼ B

2. Lähentymisohjelmassa on esitettävä seuraavat tiedot erityisesti lähentymiseen liittyvien muuttujien osalta:

▼ M2

- a) julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoite ja sopeuttamisura, joka tähtää tavoitteeksi asetettuun julkistalouden keskipitkän aikavälin rahoitusasemaan prosenttiosuutena suhteessa bruttokansantuotteen, julkistalouden velkasuhteen arvioitu kehitysura, julkisten menojen suunniteltu kasvu-ura, mukaan luettuina kiinteän pääoman bruttomuodostusta varten myönnettyt vastaavat resurssit, erityisesti ottaen huomioon ehdot ja kriteerit 9 artiklan 1 kohdan mukaiselle menojen kasvun määrittelylle, julkisten tulojen suunniteltu kasvu-ura politiikan säilyessä muuttumattomana ja määrällinen esitys suunnitelluista harkinnanvaraisista tulopuolen toimenpiteistä, rahapolitiikan keskipitkän aikavälin tavoitteet, kyseisten tavoitteiden suhde hinta- ja valuuttakurssivakauteen sekä kestävä lähentymisen saavuttamiseen,
- a a) tiedot väestön ikääntymisestä aiheutuvista epäsuorista vastuista sekä vastuusitoumuksista, kuten julkiset takaukset, joilla saattaa olla suuri vaikutus julkistalouden rahoitusasemaan,
- a b) tiedot lähentymisohjelman johdonmukaisuudesta talouspolitiikan laajojen suuntaviivojen ja kansallisen uudistusohjelman kanssa,
- b) keskeiset oletukset talouden arvioidusta kehityksestä sekä muista merkittävistä taloudellisista muuttujista, jotka vaikuttavat lähentymisohjelman menestykselliseen toteuttamiseen, kuten julkistalouden investointimenot, bruttokansantuotteen reaalikasvu, työllisyys ja inflaatio,

▼ M2

- c) määrällinen arviointi budjetti- ja muista talouspoliittisista toimenpiteistä, joita toteutetaan tai joita on ehdotettu ohjelman tavoitteiden saavuttamiseksi, mukaan lukien kustannushyötyanalyysi suurista rakenneuudistuksista, joilla on välittömiä pitkän aikavälin myönteisiä talousarviovaikutuksia, mukaan lukien kestävän potentiaalisen kasvun paraneminen,

▼ B

- d) selvitys siitä, miten muutokset taloutta koskevissa keskeisissä oloksissa vaikuttaisivat julkisyhteisöjen rahoitusasemaan ja velkaan,

▼ M1

- e) soveltuvin osin, syyt poikkeamiselle vaaditusta sopeuttamisurasta, joka tähtää julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoitteeseen.

▼ M2

2 a. Lähentymisohjelman suunnittelun on perustuttava makrotalouden ja finanssipolitiikan kaikkein todennäköisimpään skenaarioon tai varovaisempaan skenaarioon. Makrotaloutta ja julkista taloutta koskevia ennusteita verrataan komission ja tarvittaessa muiden riippumattomien elinten tuoreimpiin ennusteisiin. Merkittävät erot valitun makrotalouden ja finanssipolitiikan skenaarion ja komission ennusteen välillä on kuvattava perusteluineen erityisesti, jos ulkoiset oletukset kasvutasosta eroavat merkittävästi komission ennusteissa esitetyistä arvoista.

Edellä 2 kohdan a, a a, b, c ja d alakohtaan sisältyvien tietojen tarkka luonne esitetään komission yhdessä jäsenvaltioiden kanssa vahvistamassa yhdenmukaistetussa kehyksessä.

3. Edellä 2 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettut tiedot julkisen talouden rahoitusasemaa ja velkasuhdetta koskevista kehitysurista, julkisten menojen kasvusta, julkisten tulojen suunnitellusta kasvu-urasta politiikan säilyessä muuttumattomana, määrällisesti asianmukaisesti esitetyistä suunnitelluista tulopuolen harkinnanvaraisista toimenpiteistä ja keskeisistä taloutta koskevista oletuksista on ilmaistava vuositasolla, ja niiden on käsitettävä edellisen ja kuluvan vuoden lisäksi vähintään kolme seuraavaa vuotta.

4. Kukin ohjelma sisältää tietoa statuksestaan kansallisessa menettelyssä ja etenkin siitä, esitettiinkö ohjelma kansalliselle parlamentille, oliko kansallisella parlamentilla mahdollisuus keskustella edellistä ohjelmaa koskevasta neuvoston lausunnosta tai tarvittaessa suosituksista tai varoituksista ja onko ohjelma hyväksytty parlamentissa.

8 artikla

1. Lähentymisohjelmat on toimitettava vuosittain huhtikuussa, mieluiten huhtikuun puoleenväliin mennessä ja viimeistään 30 päivänä huhtikuuta.

2. Jäsenvaltioiden on julkistettava lähentymisohjelmansa.

▼ M2

9 artikla

1. Komission ja talous- ja rahoituskomitean arvioiden perusteella neuvosto tutkii osana perussopimuksen 121 artiklassa tarkoitettua monenvälistä valvontaa kyseisten jäsenvaltioiden lähentymisohjelmissaan esittämien julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoitteet, arvioi, ovatko ohjelman perustana olevat taloutta koskevat oletukset uskottavia, onko julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoitteeseen tähtäävä sopeuttamisura asianmukainen – ottaen huomioon myös velkasuhdetta koskevan kehitysuran – ja ovatko toteutettavat tai ehdotetut toimenpiteet kyseisen sopeuttamisuran noudattamiseksi riittäviä julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoitteen saavuttamiseksi suhdannekierron aikana ja kestävään lähentymiseen pääsemiseksi.

Arvioidessaan julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoitteeseen tähtäävää sopeuttamisuraa neuvosto ja komissio ottavat huomioon, toteutaanko sopeutustoimia enemmän taloudellisesti hyvinä aikoina, kun taas sopeutustoimia saatetaan toteuttaa rajoitetummin taloudellisesti huonoina aikoina. Erityisesti otetaan huomioon odottamattomat tulot ja tulovajeet. Jos jäsenvaltion velkataso on yli 60 prosenttia suhteessa bruttokansantuotteeseen tai jos sen yleiseen velanhoitokykyyn kohdistuu huomattavia riskejä, neuvosto ja komissio tutkivat, onko suhdannekorjatun rahoitusaseman vuotuinen parannus, pois lukien kertaluonteiset ja muut väliaikaiset toimenpiteet, yli 0,5 prosenttia suhteessa bruttokansantuotteeseen. ERM2-valuuttakurssimekanismiin osallistuvien jäsenvaltioiden osalta neuvosto ja komissio tutkivat, pyrkiikö kyseinen jäsenvaltio suhdannekorjatun rahoitusasemansa tarkoituksenmukaiseen vuotuisen parannukseen, kertaluonteiset ja muut väliaikaiset toimenpiteet pois lukien, saavuttaakseen julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoitteensa, käyttämällä vertailuarvona 0,5:tä prosenttia suhteessa bruttokansantuotteeseen.

Sitä, onko julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoitteen saavuttamisessa edistytty riittävästi, arvioidaan rakenteellista rahoitusasemaa viitearvona käytävän kokonaisarvion perusteella, johon sisältyy analyysi menoista, joista on vähennetty harkinnanvaraiset tulopuolen toimenpiteet. Tämän vuoksi neuvosto ja komissio arvioivat, onko julkisten menojen kasvu-ura yhdistettynä tulopuolella toteutettavien tai suunniteltujen toimenpiteiden vaikutukseen seuraavien ehtojen mukaista:

- a) jos jäsenvaltio on jo saavuttanut julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoitteen, menojen vuotuinen kasvu ei ylitä bruttokansantuotteen keskipitkän aikavälin potentiaalisen kasvun viitearvoa, paitsi jos ylitys korvataan harkinnanvaraisilla tulopuolen toimenpiteillä;
- b) jos jäsenvaltio ei ole vielä saavuttanut julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoitetta, menojen vuotuinen kasvu ei ylitä tasoa, joka on alle bruttokansantuotteen keskipitkän aikavälin potentiaalisen kasvun viitearvon, paitsi jos ylitys korvataan harkinnanvaraisilla tulopuolen toimenpiteillä. Julkisten menojen kasvuvauhdin vajuus verrattuna bruttokansantuotteen keskipitkän aikavälin potentiaalisen kasvun viitearvoon määritellään niin, että varmistetaan tarkoituksenmukainen sopeutus kohti julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoitetta;
- c) jos jäsenvaltio ei ole vielä saavuttanut julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoitetta, julkisten tuloerien harkinnanvaraiset alennukset joko korvataan menojen vähennyksillä tai muiden julkisten tuloerien harkinnanvaraisella kasvattamisella taikka molemmilla.

▼ M2

Kokonaismenoihin eivät kuulu korkomenot, unionin ohjelmista aiheutuvat menot, jotka korvataan täysin unionin varoista saatavilla tuloilla, eivätkä muut kuin harkinnanvaraiset muutokset työttömyysetuusmenoisissa.

Menojen kasvua, joka ylittää keskipitkän aikavälin viitearvot, ei katsota vertailuarvon rikkomiseksi niiltä osin kuin se korvataan kokonaan lakisääteisillä tulojen lisäyksillä.

Bruttokansantuotteen potentiaalisen kasvun keskipitkän aikavälin viitearvo määritetään ennusteiden ja takautuvien arvioiden perusteella. Ennusteet ajantasaistetaan säännöllisin väliajoin. Komissio julkistaa ennusteiden sekä niistä saatavan bruttokansantuotteen potentiaalisen kasvun keskipitkän aikavälin viitearvon laskentamenetelmän.

Kun neuvosto määrittelee julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoitteeseen tähtäävää sopeuttamisuraa niiden jäsenvaltioiden osalta, jotka eivät ole vielä saavuttaneet kyseistä tavoitetta, ja sallii niiden jäsenvaltioiden, jotka ovat jo saavuttaneet kyseisen tavoitteen, poiketa siitä tilapäisesti, edellyttäen että säilytetään tarkoituksenmukainen varmuusmarginaali suhteessa alijäämän viitearvoon ja että rahoitusaseman odotetaan palaavan ohjelmakauden aikana julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoitteeseen, neuvosto ja komissio ottavat huomioon myös sellaisten suurten rakenneuudistusten täytäntöönpanon, joilla on välittömiä pitkän aikavälin myönteisiä talousarviovaikutuksia, mukaan lukien kestävä potentiaalisen kasvun paraneminen, ja joilla sen vuoksi on todennettavissa oleva vaikutus julkisen talouden pitkän aikavälin kestävytyteen.

Eriyistä huomiota kiinnitetään eläkeuudistuksiin, joilla otetaan käyttöön pakollisen täysin rahastoivan pilarin sisältävä monipilarinen järjestelmä. Näitä uudistuksia toteuttavien jäsenvaltioiden sallitaan poiketa niiden julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoitteeseen johtavalta sopeuttamisuralta tai itse keskipitkän aikavälin tavoitteesta siten, että poikkeama vastaa uudistuksen suoraa lisävaikutusta julkistalouden rahoitusasemaan, edellyttäen että säilytetään asianmukainen varmuusmarginaali suhteessa alijäämän viitearvoon.

Neuvosto ja komissio tutkivat myös, helpottaako lähentymisohjelman sisältö kestävä ja aidon lähentymisen saavuttamista, talouspolitiikan kiinteämpää yhteensovittamista ja onko asianomaisen jäsenvaltion talouspolitiikka jäsenvaltioiden ja unionin talouspolitiikan laajojen suunta- viivojen ja työllisyyden suuntaviivojen mukaista. ERM2-valuuttakurssimekanismissa osallistuvien jäsenvaltioiden osalta neuvosto tutkii, varmistaako lähentymisohjelma toimivan osallistumisen valuuttakurssimekanismissa.

▼ M2

Jäsenvaltioiden voidaan sallia tilapäisesti poiketa kolmannessa alakohdassa tarkoitettulta julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoitteeseen tähtäävältä sopeuttamisuralta sellaisen epätavallisen tapahtuman vuoksi, johon kyseinen jäsenvaltio ei voi vaikuttaa ja jolla on merkittävää vaikutusta julkisen talouden rahoitusasemaan, tai euroalueen tai koko unionin talouden vakavassa taantumassa edellyttäen, että tämä ei vaaranna julkistalouden keskipitkän aikavälin kestävyyttä.

2. Neuvosto ja komissio tutkivat lähentymisohjelman viimeistään kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun ohjelma on sille toimitettu. Komission suosituksesta ja talous- ja rahoituskomiteaa kuultuaan neuvosto antaa tarvittaessa lausunnon ohjelmasta. Jos neuvosto perussopimuksen 121 artiklan mukaisesti katsoo, että ohjelman tavoitteita ja sisältöä on lujitettava erityisesti julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoitteeseen tähtäävän sopeuttamisuran suhteen, neuvosto kehottaa antamassaan lausunnossa kyseistä jäsenvaltiota mukauttamaan ohjelmaansa.

10 artikla

1. Osana perussopimuksen 121 artiklan 3 kohdan mukaista monenvälistä valvontaa neuvosto ja komissio seuraavat lähentymisohjelmien toteuttamista jäsenvaltioiden, joita koskee poikkeus, antamien tietojen sekä komission ja talous- ja rahoituskomitean arvioiden perusteella erityisesti havaitakseen toteutuneet tai ennakoitavat merkittävät poikkeamat julkisyhteisöjen rahoitusasemalle asetetusta julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoitteesta tai siihen tähtäävästä tarkoituksenmukaisesta sopeuttamisurasta.

Lisäksi neuvosto ja komissio seuraavat muiden kuin osallistuvien jäsenvaltioiden talouspolitiikkaa lähentymisohjelman tavoitteiden pohjalta varmistaakseen, että niiden politiikalla pyritään vakauteen, ja näin vältetään reaalisten valuuttakurssien vääristymät ja nimellisten valuuttakurssien liialliset vaihtelut.

2. Jos tämän asetuksen 9 artiklan 1 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettua julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoitteeseen johtavasta sopeuttamisurasta havaitaan poiketun merkittävästi, komissio antaa liiallisen alijäämän syntyminen estämiseksi asianomaiselle jäsenvaltiolle varoituksen perussopimuksen 121 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

Neuvosto tarkastelee tilannetta kuukauden kuluessa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua komission varoituksen antamisesta ja antaa perussopimuksen 121 artiklan 4 kohdan mukaisesti komission suosituksen perusteella suosituksen tarvittaviksi toimiksi. Suosituksessa asetetaan korkeintaan viiden kuukauden määräaika poikkeuksen korjaamiseksi. Määräaika lyhennetään kolmeen kuukauteen, jos komissio varoituksessaan katsoo, että tilanne on erityisen vakava ja vaatii kiireellisiä toimia. Komission ehdotuksesta neuvosto julkistaa suosituksen.

Asianomaisen jäsenvaltion on raportoitava neuvostolle kyseisen suosituksen perusteella toteutetuista toimista määräajassa, jonka neuvosto on asettanut perussopimuksen 121 artiklan 4 kohdan mukaisessa suosituksessa.

▼ M2

Jos asianomainen jäsenvaltio ei toteuta asianmukaisia toimia neuvoston suosituksen toisessa alakohdassa asetetun määräajan puitteissa, komissio suosittelee välittömästi neuvostolle, että se hyväksyy määräenemmistöllä päätöksen, jossa vahvistetaan, että tuloksellisia toimia ei ole toteutettu. Komissio voi samaan aikaan suositella neuvostolle tarkistetun suosituksen hyväksymistä tarvittavista toimita perussopimuksen 121 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

Jos neuvosto ei hyväksy komission suosituksesta päätöstä siitä, että tuloksellisia toimia ei ole toteutettu, ja jos asianomainen jäsenvaltio ei edelleenkään toteuta asianmukaisia toimia, komissio suosittelee kuukauden kuluttua aiemmasta suosituksestaan neuvostolle, että se hyväksyy päätöksen, jossa vahvistetaan, että tuloksellisia toimia ei ole toteutettu. Päätös katsotaan neuvoston hyväksymäksi, jollei neuvosto yksinkertaisella enemmistöllä päättä suosituksen hylkäämisestä kymmenen päivän kuluessa siitä, kun komissio on antanut sen. Komissio voi samaan aikaan suositella neuvostolle tarkistetun suosituksen hyväksymistä tarvittavista toimita perussopimuksen 121 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

Neuvosto tekee neljännessä ja viidennessä alakohdassa tarkoitettua noudattamatta jättämistä koskevan päätöksensä ottamatta lukuun sitä jäsenvaltiota edustavan neuvoston jäsenen ääntä, jota asia koskee.

Neuvosto antaa tehdyistä päätöksistä virallisen kertomuksen Eurooppa-neuvostolle.

3. Poikkeamista julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoitteesta tai siihen tähtäävältä tarkoituksenmukaiselta sopeuttamisuralta arvioidaan 9 artiklan 1 kohdassa määritellyn, rakenteellista rahoitusasemaa viitearvona käyttävän kokonaisarvion perusteella, johon sisältyy analyysi menoista, joista on vähennetty harkinnanvaraiset tulopuolen toimenpiteet.

Arvioitaessa, onko poikkeama merkittävä, käytetään erityisesti seuraavia perusteita:

- a) jos jäsenvaltio ei ole saavuttanut julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoitetta, rakenteellisen rahoitusaseman muutosta arvioitaessa merkittävänä pidetään poikkeamaa, joka on vähintään 0,5 prosenttia suhteessa bruttokansantuotteeseen yhden vuoden aikana tai vähintään keskimäärin 0,25 prosenttia vuodessa suhteessa bruttokansantuotteeseen kahden peräkkäisen vuoden aikana;
- b) arvioitaessa muutoksia menoissa, joista on vähennetty harkinnanvaraiset tulopuolen toimenpiteet, jos kokonaisvaikutus julkistalouden rahoitusasemaan on vähintään 0,5 prosenttia suhteessa bruttokansantuotteeseen yhden vuoden aikana tai kumulatiivisesti kahden peräkkäisen vuoden aikana.

Poikkeamaa menomuutoksissa ei pidetä merkittävänä, jos asianomainen jäsenvaltio on päässyt julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoitetta parempaan tulokseen ottaen huomioon merkittävien odottamattomien tulojen mahdollisuus ja jos lähentymisohjelmassa esitetyt talousarviosuunnitelmat eivät vaaranna tätä tavoitetta ohjelmakaudella.

▼M2

Poikkeama voidaan myös jättää ottamatta huomioon, jos se johtuu sellaisesta epätavallisesta tapahtumasta, johon kyseinen jäsenvaltio ei voi vaikuttaa ja jolla on merkittävää vaikutusta julkisen talouden rahoitus-asemaan, tai jos euroalueen tai koko unionin talous on vakavassa taantumassa edellyttäen, että tämä ei vaaranna julkistalouden keskipitkän aikavälin kestävyyttä.

3 A JAKSO

TILASTOLLISEN RIIPPUMATTOMUUDEN PERIAATE*10 a artikla*

Jäsenvaltioiden on varmistettava kansallisten tilastoviranomaisten ammatillinen riippumattomuus yhteisön tilastoista 11 päivänä maaliskuuta 2009 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 223/2009 ⁽¹⁾ vahvistettujen Euroopan tilastoja koskevien käytäntöjen mukaisesti sen varmistamiseksi, että monenvälinen valvonta perustuu moitteettomiin ja riippumattomiin tilastoihin. Vähimmäistapauksessa tämä edellyttää:

- a) palvelukseenottoa ja irtisanomista koskevia avoimia menettelyjä, joiden on perustuttava yksinomaan ammatillisiin kriteereihin;
- b) vuosittain tai monivuotisesti myönnettäviä talousarviomäärärahoja;
- c) keskeisten tilastotietojen julkaisemisen ajankohdan nimeämistä huomattavasti etukäteen.

▼B

4 JAKSO

YLEISET SÄÄNNÖKSET**▼M2***-11 artikla*

1. Komissio varmistaa pysyvän vuoropuhelun jäsenvaltioiden asianomaisten viranomaisten kanssa tämän asetuksen tavoitteiden mukaisesti. Tätä tarkoitusta varten komissio tekee erityisesti valvontakäyntejä arvioidakseen jäsenvaltion taloudellista tilannetta ja määrittääkseen mahdolliset riskit tai vaikeudet noudattaa tämän asetuksen tavoitteita.

2. Komissio voi tehdä tehostettuun valvontaan kuuluvia valvontakäyntejä jäsenvaltioihin, joista on annettu 6 artiklan 2 kohdan tai 10 artiklan 2 kohdan mukaisia suosituksia, paikan päällä tapahtuvan valvonnan suorittamiseksi. Kyseisten jäsenvaltioiden on annettava kaikki tarvittavat tiedot käynnin valmistelua ja toteutusta varten.

3. Kun valvontakäynti kohdistuu osallistuvaan jäsenvaltioon tai ERM2 -valuuttakurssimekanismiin osallistuvaan jäsenvaltioon, komissio voi kutsua Euroopan keskuspankin edustajia tarvittaessa osallistumaan valvontakäynteihin.

⁽¹⁾ EUVL L 87, 31.3.2009, s. 164.

▼ M2

4. Komissio tekee neuvostolle selkoa 2 kohdassa tarkoitetun valvontakäynnin tuloksista ja voi tarvittaessa päättää julkistaa havaintonsa.
5. Edellä 2 kohdassa tarkoitettuja valvontakäyntejä järjestäessään komissio toimittaa alustavat havaintonsa asianomaisille jäsenvaltioille niiden kommentoitavaksi.

▼ B*11 artikla*

Osana tässä asetuksessa tarkoitettua monenvälistä valvontaa neuvosto suorittaa ► M2 perussopimuksen 121 artiklan ◀ 3 kohdassa tarkoitetun kokonaisarvion.

12 artikla

Neuvoston puheenjohtajan ja komission on ilmoitettava Euroopan parlamentille ► M2 121 artiklan ◀ 4 kohdan toisen alakohdan mukaisesti antamissaan kertomuksissa tämän asetuksen mukaisen valvonnan tulokset.

▼ M2*12 a artikla*

1. Komissio julkaisee viimeistään 14 päivänä joulukuuta 2014 ja sen jälkeen joka viides vuosi kertomuksen tämän asetuksen soveltamisesta. Kertomuksessa arvioidaan muun muassa
 - a) asetuksen tehokkuutta, erityisesti sitä, ovatko päätöksentekoa koskevat säännökset osoittautuneet riittävän vankoina,
 - b) edistymistä jäsenvaltioiden talouspolitiikan tiiviimmän yhteensovittamisen ja niiden taloudellisen suorituskyvyn jatkuvan lähentymisen turvaamisessa perussopimuksen mukaisesti.
2. Kertomukseen liitetään tarvittaessa ehdotus tämän asetuksen, päätöksentekomenettelyt mukaan lukien, muuttamiseksi.
3. Kertomus toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

▼ B*13 artikla*

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1998.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.